

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

นางสาวพรทิวา	มาวัน
นางสาวพัชรียา	เวียงวะลัย
นางสาวยุภาภรณ์	สีภา
นางสาวรัชศิริ	ยุทธยงค์
นายวินัย	สีพรหมอ่อน

หอสมุดสถาบันราชภัฏมหาสารคาม
วันรับ.....
วันลงทะเบียน.....
เลขทะเบียน..... พ. 20
เลขเรียกหนังสือ..... 494 0275 2547

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาการวิจัยท่องเที่ยว
โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ปี พ.ศ. 2547

๓๖.๑๖๓๖ - ๓๖.๑๖๓๖ - ๓๖.๑๖๓๖
๓๖

คณะวิทยาการจัดการ ได้พิจารณางานวิจัยฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับไว้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคามได้

นิพนธ์
.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์กชธมน วงศ์คำ)

ท. อมฟ.
.....คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพิมล เฉลิมมีประเสริฐ)
วันที่.....เดือน มีนาคม 2548

พชชิต
.....ผู้วิจัย
(นางสาวพรทิศา มารวัน)

พัชรีญา เวียงวะลัย
.....ผู้วิจัย
(นางสาวพัชรีญา เวียงวะลัย)

สุกมา
.....ผู้วิจัย
(นางสาวยุภาภรณ์ สีภา)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
.....ผู้วิจัย
(นางสาวรัชศิริ ยุทธยงค์)

วินัย สีมรมอ้อน
.....ผู้วิจัย
(นายวินัย สีมรมอ้อน)

ชื่อเรื่อง : การศึกษาปัญหาและอุปสรรคการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ชื่อผู้วิจัย : 1.นางสาวพรทิwa มาวัน
2.นางสาวพัชรียา เวียงวะลัย
3.นางสาวยุภาภรณ์ สีภา
4.นางสาวรัชศิริ ยุทธรงค์
5.นายวินัย สีพรมอ่อน

อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย : อาจารย์กชชมน วงศ์คำ

โปรแกรม/คณะ : อุตสาหกรรมท่องเที่ยว/วิทยาการจัดการ

ปีที่ได้รับทุน : 2547

บทคัดย่อ

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการในการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อศึกษาถึงปัญหาและ
อุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อ
เปรียบเทียบวิธีการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเรียนอย่างไร การวิจัยครั้งนี้ใช้
แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3
ส่วน คือ 1.ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2. ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ
3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษาโปรแกรมวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 – 4 จำนวน 181 คน

สำหรับการประมวลผลข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าร้อยละ ค่าความถี่ และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ มี
ความรู้คำศัพท์น้อย ไม่เข้าใจประโยคที่ซับซ้อน ไม่กล้าพูดเพราะกลัวพูดผิดและออกเสียง
ผิด ส่วนด้านความต้องการในการเรียนนั้น นักศึกษาต้องการฝึกใช้ภาษาอังกฤษนอก
ห้องเรียน ต้องการได้เรียนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และมีโอกาสได้สนทนากับเจ้าของ
ภาษาในสถานการณ์จริงมากยิ่งขึ้น

Title	The research of problem and prefix according to learning English of students in major Tourism Industry.
Researcher	1. Miss Porntiwa Mawan 2. Miss Patchareeya Viengwalai 3. Miss Yupaporn Seepa 4. Miss Ratchasiri Yuttayong 5. Mr. Winai Seepomon
Programme/Faculty	Tourism Industry / Management Science
Year	2004

Abstract

The research of problem and prefix according to learning English of students in major Tourism Industry , is study the learning behavior and the needs of learning English based – on Tourism Industry students. And to study the cause that affect learning English,to compare why the difference of learning English can affect the study result of students.

The sample size of this research is 181 students who is studying in major Tourism Industry year 1st to year 4th , the researcher lauached the questionnaires at Rajabhat Maha Sarakham University. The questionnaires consisted of three parts that can be expressed to 1.Personal Information 2.The expexion of learning English 3.The conclusion and Recommendation.

The researcher used SPSS program to gether the data and made the statistic. The results from the questionnaires are presented in percentage , frequency and standard deviation.

The result of this research is the problem of vocabulary knowledge , the complicated in sentence making and speaking problem. The students want to have more English practising , than only in classroom. And they want to practise with the language owner in the real situation as well.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

คณะนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำการค้นคว้างานวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและอุปสรรคการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ระหว่างทำการศึกษาค้นคว้างานวิจัยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างยิ่งจากท่านอาจารย์ กชกรมน วงศ์คำ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำงานวิจัยครั้งนี้ งานวิจัยเป็นผลสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และน้อง ๆ โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทุกคนที่ได้เสียสละเวลาให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถาม ให้ผู้ทำการวิจัยได้ข้อมูลที่เป็นจริงในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

คุณค่าและคุณประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

คณะผู้ทำงานวิจัย

24 กันยายน 2547

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
3. ความสำคัญของการวิจัย	2
4. ขอบเขตของงานวิจัย	2
5. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
1. การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย	3
2. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4
3. กลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ	5
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	15
1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	15
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	16
3. การทดสอบเครื่องมือ	16
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	16
5. การวิเคราะห์ข้อมูล	16

สารบัญ(ต่อ)

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	
1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	19
2. รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม	25
3. ข้อเสนอแนะ	27
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
1. วัตถุประสงค์ในการวิจัย	28
2. วิธีการดำเนินการวิจัย	28
3. เครื่องมือในการวิจัย	29
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
5. การวิเคราะห์ข้อมูล	29
6. สรุปผลงานวิจัย	29
7. อภิปรายผลการวิจัย	30
8. ข้อเสนอแนะ	31
บรรณานุกรม	33
ประวัติผู้วิจัย	35

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	18
2	อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	19
3	ชั้นปีของผู้ตอบแบบสอบถาม	20
4	รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม	21
5	ภูมิลำเนาของผู้ตอบแบบสอบถาม	22
6	ที่พักของผู้ตอบแบบสอบถาม	23
7	รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของผู้กรอกแบบสอบถาม	24

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันภายในประเทศตนเองและติดต่อประสานสัมพันธ์กับนานาชาติ ทำให้จำเป็นต้องมีภาษาที่บุคคลทั่วโลกเข้าใจและยอมรับให้เป็นภาษาสากล

ภาษาอังกฤษเป็นอีกหนึ่งซึ่งถือได้ว่าเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญระดับต้นและเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่างๆ อย่างแพร่หลาย ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษดีเท่ากับมีกุญแจไขประตูไปสู่โลกกว้าง ได้รับความรู้ใหม่ เกิดทัศนคติความคิดกว้างขวางและได้รับโอกาสหลายอย่างในชีวิต ทั้งโอกาสในการทำงานและโอกาสในการเพิ่มพูนประสบการณ์

ในปัจจุบัน ประเทศไทยซึ่งมีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ประกอบธุรกิจหรือพำนักอาศัยเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีผลโดยตรงกับเศรษฐกิจของประเทศโดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการบริการ ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่ของประเทศมาจากงานบริการ อีกทั้งยังเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ชาวต่างชาติได้รู้จักประเทศไทยมากขึ้น ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญและสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่อยู่ในสาขาอาชีพที่ต้องติดต่อกับชาวต่างชาติ แต่ประเทศไทยยังประสบปัญหาบุคลากรขาดทักษะและความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารซึ่งส่งผลให้การบริการด้านการท่องเที่ยวและบริการมีคุณภาพที่ด้อยลง ถึงแม้ว่าสถาบันการศึกษาต่างๆจะพยายามผลิตบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมากที่สุด แต่ปัญหาสำคัญที่นักศึกษาด้านการท่องเที่ยวประสบ คือ ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ดี ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งคณะผู้วิจัยเป็นหนึ่งในผู้ประสบปัญหานี้จึงได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อจะได้นำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการศึกษาภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
4. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเรียนอย่างไร

3. ความสำคัญของการวิจัย

การทราบปัญหา และความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษจากผู้เรียน โดยตรงจะเป็นข้อมูลสำคัญที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

4. ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้กระทำกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 181 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1. ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 ความสนใจในการเรียนของนักศึกษา

2.1.2 ความสามารถด้านภาษา

2.1.3 วิธีการเรียน

2.1.4 วิธีการสอนของอาจารย์

2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนภาษาอังกฤษ

5. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
2. ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการเรียน
3. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
4. เพื่อทราบวิธีการเรียนของนักศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) จำแนกเป็น

- 1.1 การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย
- 1.2 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 1.3 กลวิธีในการเรียนภาษาต่างประเทศ

เอกสารเกี่ยวกับกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)

1. การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะการใช้วิธีที่ไม่เหมาะสม ดังที่วิดดอร์สัน (Widdwson.1978 :177) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษในประเทศที่กำลังพัฒนา จะมีปัญหว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลาหลายปีไม่มีความสามารถพอที่จะใช้หรือเข้าใจภาษาเพื่อการสื่อสารระดับปกติได้ ไม่ว่าจะเป็นการพูด หรือ การเขียนก็ตาม ปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุมาจากการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแต่เดิมไม่เหมาะสม คือ ใช้วิธีการสอนแบบแปลและไวยากรณ์

วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ เป็นวิธีการสอนที่เน้นการเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่างๆ ทางไวยากรณ์ การท่องคำศัพท์ และการแปล ซึ่ง พยอม ธรรมบุตร (2524 : 85) ได้กล่าวถึงผลเสียของวิธีสอนแบบนี้ว่า เป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ที่ท่องไวยากรณ์ได้แต่ไม่สามารถใช้ภาษาได้ การเรียนภาษาเป็นการฝึกทักษะชนิดหนึ่ง เหมือนการหัดจักรยาน จะทำก็ต่อเมื่อฝึกทำ

ผลเสียของวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้เกิดวิธีการสอนที่เรียกว่าสอนแบบตรง (Direct Method) เป็นวิธีที่ผู้สอนจะไม่ใช้ภาษาไทยในห้องเรียนเลย และ ไม่มีการอธิบายกฎเกณฑ์ไวยากรณ์มากนัก แต่ให้นักเรียนเรียนไวยากรณ์ด้วยการพูดประโยคปากเปล่าซ้ำ ๆ ก็จะเข้าใจไวยากรณ์ไปในตัว นักเรียนจะได้รับการฝึกให้ฟังและพูดเลียนแบบจนกระทั่งสามารถที่จะใช้ประโยคต่างๆเหล่านี้

นั้นได้อย่างอัตโนมัติ แต่วิธีนี้มีจุดบกพร่องอยู่ที่มุ่งให้เด็กพูดอย่างเดียวแต่ไม่ระมัดระวังในเรื่องโครงสร้างของประโยค ให้ดำเนินไปตามลำดับขั้นของความยากง่ายทำให้นักเรียนไขว่ไขว่ได้ง่ายที่สุด และการเรียนภาษาต่างประเทศจะเรียนได้สำเร็จและง่าย ถ้าผู้เรียนได้เข้าใจเรื่องโครงสร้างของภาษาที่ตนเรียน สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งคือ ครูจะต้องเป็นผู้ที่พูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว และถูกต้อง มิฉะนั้นนักเรียนจะเรียนภาษาแบบผิดๆ (สุไร พงษ์ทองเจริญ.2526 : 4)

ต่อมาในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เกิดวิธีการสอนแบบ ฟัง – พูด (Audio - Lingual Method) เป็นวิธีสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสนทนาได้ตอบได้ หลังจากที่เรียนภาษาแล้วเพราะเชื่อว่าภาษาเป็นนิสัยที่สร้างได้โดยอาศัยการเลียนแบบ การให้ฝึกปากเปล่าและฝึกรูปประโยค จะทำให้นักเรียนสามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าใจได้อย่างอัตโนมัติ แต่การสอนแบบฟัง – พูด เป็นที่นิยมอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพราะมีข้อเสียที่ว่าเพราะฝึกรูปประโยคยังปรากฏช่องว่างระหว่างการแสดงออกภายในห้องเรียนกับการสื่อสารในชีวิตจริง เพราะวิธีการฝึกรูปประโยคนั้น นักเรียนมักจะพูดในสิ่งที่ครูต้องการให้เขาพูด ไม่ใช่สิ่งที่นักเรียนต้องพูดดังนั้นนักเรียนไม่สามารถโต้ตอบได้ในสถานการณ์จริง (กานดา จรดล 2529 : 15)

จากข้อบกพร่องของวิธีการสอนทั้ง 3 วิธี ที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างแท้จริง ในปัจจุบันการสอนภาษาต่างประเทศจึงได้รับการพัฒนาด้านทักษะการพูดมากขึ้น โดยเฉพาะความสามารถในการสื่อสาร ทำให้เกิดวิธีการสอนแบบใหม่เรียกว่าการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร (Commuicative Approach) แนวการสอนนี้เป็นการเรียนภาษาเพื่อสื่อความหมายแนวสำคัญ มุ่งให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาไปใช้ในสถานการณ์ที่สร้างขึ้น (อมรา แสงจันทร์.2524 :11 - 12) เพราะสิ่งที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษา คือการสอนต้องทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้สื่อความหมายในเรื่องใดในชีวิตจริง และผู้เรียนต้องได้รับการฝึกการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้เมื่ออยู่ในสถานการณ์จริง

2. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เกิดขึ้นจากแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ของ ชอมสกี (Chomsky . 1970 : 14 – 15) ที่ได้กล่าวถึงความสามารถทางภาษาของมนุษย์ว่ามี 2 ระดับ ความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) ซึ่งหมายถึง ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบเสียง และรูปโครงสร้างพื้นฐานทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ จากแนวคิดนี้ ปราดอร์ (Prator) เป็นคนแรกที่ชี้ให้เห็นว่าวิธีการสอนแบบ ฟัง พูด สัมผัสในการสอนให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้และแนะนำให้ครูเปลี่ยนจากการใช้แบบฝึกหัด เป็นการติดต่อ

สื่อสารโดยการสร้างแบบฝึกหัดที่มีขบวนการที่ต้องการสื่อความหมายมากกว่าการฟัง และพูดตาม หรือ การแทนที่และการเปลี่ยนรูป (Celce – Mercia. 1984 : 3 – 4)

การสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Approach) จึงเป็นแนวการสอนที่เน้นความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน โดยที่ยังให้ความสำคัญแก่ความรู้ทางไวยากรณ์อยู่แต่รูปแบบไวยากรณ์ที่สอนนั้นแตกต่างไปจากเดิมคือ เป็นรูปแบบไวยากรณ์ที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน

3. กลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ

3.1 ความสำคัญของกลวิธีการเรียน

งานวิจัยทางด้านการศึกษาการสอนภาษาต่างประเทศ ได้ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนภาษาที่ประสบผลสำเร็จนั้นมีกลวิธีการเรียนที่พิเศษหรือแตกต่างกันออกไป กลวิธีการเรียนเหล่านี้ในทางที่เป็นจริงแล้วไม่ใช่แค่ความสามารถเฉพาะด้านหรือพรสวรรค์ แต่เป็นสิ่งที่สามารถนำไปสอนหรือถ่ายทอดให้กับผู้เรียนคนอื่น ๆ ซึ่งยังไม่รู้จักใช้กลวิธีเหล่านี้ได้

Wenden 1987, Rubin 1987, Oxford 1900, O'Malley และ Chamot 1900 ได้เสนอคำจำกัดความของ “ กลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ ” ไว้ตรงกันว่า เป็นวิธีการที่ผู้เรียนจัดการกับภาษาใหม่ ที่เรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจ การเรียนรู้ การเก็บรักษา และการเรียกกลับออกมาใช้ นอกจากนั้นกลวิธีการเรียนยังรวมถึงสิ่งที่ผู้เรียนกระทำเพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปโดยง่าย รวดเร็ว ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถกำหนดแนวทางในการเรียนด้วยตัวเอง และรู้จักใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ (จินดาประเสริฐ, 1997)

กล่าวได้ว่ากลวิธีการเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาเป็นอย่างมาก เพราะเป็นเครื่องมือให้กับผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนมีทิศทางในการเรียนรู้ มีความกระตือรือร้น รู้จักจัดการเรียนในรูปแบบต่างๆ ได้ด้วยตนเอง นับแต่การวางแผน ไปจนถึงการปรับแก้ข้อผิดพลาดในงานของตนซึ่งมีผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ

Oxford (1900) ได้กล่าวว่ากลวิธีการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาได้ง่ายขึ้น และมีความสนุกสนานต่อการเรียน และเรียนด้วยความมั่นใจ ทำให้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสิ่งที่ผู้เรียนได้รับสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่อีกด้วย นอกจากนั้น Oxford ยังเสริมว่ากลวิธีการเรียนเป็นสิ่งที่สามารถถ่ายทอดและเรียนรู้ได้ และเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการใช้กลวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จ และเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่เป้าหมายสูงสุดของการเรียนรู้

3.2 ลักษณะของกลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในการศึกษาเรื่องกลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ จะพบว่ามีการใช้คำต่างๆ เพื่อพูดถึง

กลวิธีการเรียนภาษา เช่น กลวิธีของผู้เรียน (Learner Strategies) กลยุทธ์ทางการเรียน

(Learning Tactics) ทักษะทางการเรียน (Learning Skills) ความสามารถในการเรียนรู้

(Cognitive Abilities) ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจน Oxford (1900) จึงได้ให้รายละเอียดของลักษณะหลักที่กำหนดพฤติกรรมทางการเรียนภาษาของผู้เรียนที่ถือว่าเป็นกลวิธีการเรียนภาษาไว้ดังนี้

1. เป็นสิ่งซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งรวมถึงการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ เรียบเรียงความคิดได้อย่างต่อเนื่องและสามารถใช้กลวิธีต่างๆ เพื่อทดแทนสิ่งที่ไม่รู้
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถกำหนดแนวทางในการเรียนด้วยตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อการเรียน
2. เปลี่ยนแปลงและเพิ่มบทบาทให้กับผู้สอน แทนที่จะกำหนดและเป็นศูนย์กลางในชั้นเรียน ผู้สอนจะมีหน้าที่ให้คำแนะนำ แนะนำแนวทาง ประสานงาน อำนวยความสะดวก เสนอความคิด เป็นแหล่งข้อมูล ซึ่ปัญหา การเปลี่ยนแปลงนี้จะทำให้บทบาทของผู้สอนหลากหลายและสร้างสรรค์ขึ้น
4. เป็นเครื่องมือช่วยแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียน ผู้เรียนจะใช้กลวิธีการเรียนต่างๆ ในการที่จะบรรลุถึงจุดประสงค์ปลายทางของการเรียน เพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
5. เป็นพฤติกรรมเฉพาะเจาะจงที่ผู้เรียนกระทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ พฤติกรรมเหล่านี้อาจจะแตกต่างกันไปในผู้เรียนแต่ละคน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายๆอย่าง เช่น ลักษณะนิสัย วิธีการเรียน แรงจูงใจ ความถนัด เป็นต้น
6. เป็นพฤติกรรมต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมการเรียน เช่น การจัดการดูแลควบคุมกระบวนการเรียน การมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อหน้าที่ของผู้เรียน และการเรียน มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การรู้จักจัดการกับอารมณ์ ความรู้สึกร่างกายที่มีต่อการเรียน
7. เป็นสิ่งซึ่งส่งเสริมการเรียนทั้ง โดยตรงและโดยอ้อม โดยตรงคือ ผู้เรียนกระทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจ การเรียนรู้ และการเรียกภาษากลับออกมาใช้ โดยอ้อมคือ ผู้เรียนกระทำเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
8. กลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศบางประเภทสามารถสังเกตเห็นได้ แต่บางประเภทก็เป็นสิ่งซึ่งผู้อื่นไม่สามารถสังเกตเห็นได้ จึงเป็นการยากที่ผู้สอนจะสังเกตเห็นการใช้กลวิธีการเรียนของผู้เรียน
9. เป็นสิ่งซึ่งมักจะเกิดการกระทำโดยตั้งใจของผู้เรียนเพื่อให้เกิดผลต่อการเรียนอย่างไรก็ตาม หลังจากมีความชำนาญในการใช้กลวิธีการเรียนบางอย่างก็อาจถูกใช้โดยอัตโนมัติ

10. เป็นสิ่งซึ่งสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกกลวิธีการเรียนกับผู้เรียน การฝึกนี้จะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงการใช้กลวิธีการเรียนของตนเองมากขึ้น และเกิดความชำนาญในการที่จะเลือกใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสม

11. เป็นสิ่งซึ่งปรับเปลี่ยนได้ สามารถเลือกใช้ควบคู่กันไป จัดลำดับ หรือรูปแบบของกลวิธีการเรียนที่ใช้ได้ตามความต้องการของแต่ละบุคคล

12. องค์ประกอบหลายอย่างมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนของผู้เรียน เช่น ตระหนักถึงการใช้กลวิธีการเรียน ลักษณะของกิจกรรมทางภาษา อายุ เพศ ความคาดหวังของผู้สอน ลักษณะการเรียน บุคลิก แรงจูงใจ ทักษะคิดต่อการเรียน จุดประสงค์ของการเรียน เชื้อชาติ ดังนั้นการฝึกใช้กลวิธีการเรียนให้กับผู้เรียนผู้ฝึกควรพิจารณาถึงประเด็นเหล่านี้ด้วย

1. ประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ

O'Malley และ Chamot (1990) ได้ศึกษาและวิจัยเรื่องของกลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศไว้อย่างกว้างขวาง และได้จำแนกกลวิธีการเรียนออกเป็น 3 ประเภทหลักๆ

- 1.1 กลวิธีทางด้านการจัดการดูแลการเรียนด้วยตนเอง (Metacognitive Strategies) เกี่ยวข้องกับการคิดในเรื่องกระบวนการเรียน การวางแผน การตรวจสอบควบคุมสิ่งที่ทำเกี่ยวกับการเรียน และการประเมินผลว่าได้เรียนรู้อะไรไปมากน้อยเท่าไร
- 1.2 กลวิธีทางด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) เกี่ยวข้องกับการที่เรียนเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่จะเรียน การจัดการกับวัสดุสารที่เรียนทั้งทางความคิดและทางร่างกายหรือการใช้เทคนิคเฉพาะต่างๆ ในการทำงานหรือกิจกรรมทางภาษา
- 1.3 กลวิธีทางด้านสังคมและด้านความรู้สึก (Social and Affective Strategies) เกี่ยวข้องกับการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เพื่อช่วยในการเรียนรู้ หรือการควบคุมอารมณ์ความรู้สึกเพื่อช่วยในการทำงานหรือกิจกรรมทางภาษา

2. กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนตนเอง (Metacognitive Strategies)

O'Malley และ Chamot (1990) ได้ให้คำจำกัดความกลวิธีประเภทนี้ไว้ว่าเป็นสิ่งเกี่ยวข้องกับความคิดในเรื่องกระบวนการเรียน การวางแผน การตรวจสอบควบคุมสิ่งที่ทำเกี่ยวกับการเรียนและการประเมินว่าได้เรียนรู้ไปมากน้อยเท่าไร ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีการเรียนชนิดย่อยอีก 7 ชนิด

1. การวางแผน (Planning) ซึ่งจะทำโดยการตรวจสอบดูประเด็นหลัก หรือความคิดหลักของงานที่จะต้องทำ การคิดหาวิธีการเรียนสำหรับงานแต่ละชิ้น การวางแผนในแต่ละส่วน แต่ละลำดับ แต่ละความคิดหลัก หรือการคิดถึงหน้าที่ทางภาษาที่จะต้องนำมาใช้ในการทำงานชิ้นนั้น

2. การมุ่งประเด็นความสนใจ (Directed Attention) การตัดสินใจล่วงหน้าที่จะมุ่งประเด็นความสนใจไปที่กิจกรรมทางภาษาที่จะทำ โดยไม่สนใจสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องและการรักษาระดับความสนใจไว้ในระหว่างทำกิจกรรมนั้น
3. การเลือกประเด็นความสนใจ (Selective Attention) การตัดสินใจล่วงหน้าที่จะเลือกมุ่งความสนใจไปยังลักษณะเฉพาะเจาะจงบางลักษณะ หรือรายละเอียดของสถานการณ์ ซึ่งจะช่วยให้การทำกิจกรรมทางภาษาชิ้นนั้นให้สำเร็จลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและการให้ความสนใจในลักษณะเฉพาะเหล่านั้นในระหว่างทำกิจกรรม
4. การจัดการตนเอง (Self-Management) การเข้าใจถึงสภาพต่าง ๆ ที่จะช่วยตนเองเรียนได้ดี และการจัดให้เกิดสภาพเหล่านั้นขึ้น การควบคุมการใช้ภาษาของตนเองเพื่อใช้ประโยชน์จากความรู้ที่มีอยู่แล้วให้มากที่สุด
5. การตรวจสอบและดูแลตนเอง (Self-Monitoring) การตรวจสอบ การพิสูจน์ หรือการแก้ไขให้ถูกต้องความเข้าใจภาษาหรือการใช้ภาษาในงานแต่ละอย่างที่ทำ ซึ่งจัดเป็นข้อย่อยๆตามข้อมูล que ผู้เรียนระบุไว้ได้คือ
 - การตรวจสอบความเข้าใจ (Comprehension Monitoring)
 - การตรวจสอบการใช้ภาษา (Production Monitoring)
 - การตรวจสอบการฟัง (Auditory Monitoring)
 - การตรวจสอบการดู (Visual Monitoring)
 - การตรวจสอบสำนวนภาษา (Style Monitoring)
 - การตรวจสอบกลวิธีการเรียน (Plan Monitoring)
 - การตรวจสอบซ้ำสิ่งที่ได้ทำไปแล้ว (Double-check Monitoring)
6. การระบุปัญหา (Problem Identification) การสามารถเข้าใจและชี้ถึงสิ่งที่เป็นปัญหาในการที่จะทำงานหรือกิจกรรมทางภาษาแต่ละชิ้นให้สำเร็จ
7. การประเมินผลด้วยตนเอง (Self-Evaluation) การตรวจสอบผลของความสามารภในการใช้ภาษาในแง่ของความคล่องและความถูกต้อง การตรวจดูความรู้ทางภาษาที่มีอยู่ การประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียน ซึ่งจัดเป็นข้อย่อยๆ ตามข้อมูล que ผู้เรียนระบุไว้ได้ดังนี้
 - การประเมินผลการใช้ภาษา (Production Evaluation)
 - การประเมินผลความสามารถทางภาษาโดยรวม (Performance Evaluation)
 - การประเมินผลความสามารถในการทำงานหรือกิจกรรมทางภาษา (Ability Evaluation)
 - การประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียน (Strategy Evaluation)
 - การประเมินผลความรู้ทางภาษาที่มี (Language Repertoire Evaluation)

3. กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการพัฒนาทักษะการเขียน

จากที่ได้อภิปรายในหัวข้อ 2.1 ทักษะการเขียน ว่าองค์ประกอบที่สำคัญอันหนึ่งของทักษะการเขียนที่ผู้เรียนมักจะขาดคือ ความรู้ด้านกระบวนการเขียนซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องกลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งแบ่งเป็นกลวิธีการเรียนชนิดหลักๆ ที่สำคัญและจำเป็นต่อการจัดการดูแลกระบวนการเขียนด้วยตนเอง 3 ชนิด คือ การวางแผน (Planning) การตรวจสอบดูแลความก้าวหน้าด้วยตนเอง (Self-Evaluation) และการประเมินผลด้วยตนเอง (Self-Evaluation)

3.1 การวางแผน (Planning) การวางแผนแบ่งเป็น 6 กลวิธี กล่าวคือ

1. การแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ทางภาษา(Finding out about Language Learning)
2. การจัดระเบียบ (Organizing) เช่น การจัดเวลา ตารางการเรียน หรือสถานการณ์แวดล้อม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
3. การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์(Setting Goals and Objectives)
4. การระบุจุดประสงค์ของกิจกรรมทางภาษา(Identifying the Purpose of a Language Task)
5. การวางแผนสำหรับกิจกรรมทางภาษา(Planning for a Language Task)
6. การแสวงหาโอกาสในการฝึกฝน(Seeking practice Opportunities)

3.2 เอกสารกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1. ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ (2521 : 72 – 80) ได้สรุปปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในหัวข้อต่อไปนี้

ปัญหาเกี่ยวกับผู้สอน

1. ความรู้ของครูยังไม่ได้มาตรฐาน กล่าวคือความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษของครูไม่แน่นแฟ้น ครูพูดภาษาอังกฤษไม่ได้คล่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา และประถมศึกษาตอนปลาย
2. การเตรียมการสอนของครู การทำบันทึกการสอนล่วงหน้าเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะครูที่ยังไม่ชำนาญการสอน จะได้ว่าต้องค้นคว้าเพิ่มเติมในเรื่องอะไรบ้าง
3. ครูไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน ครูบางคนเรียงไปตามลำดับหน้าจนจบเล่ม ครูควรเอาบทเรียนมาวิเคราะห์หาคู่หัวข้อสำคัญและเตรียมการสอนให้วนเวียนอยู่กับหัวข้อนั้น
4. ปัญหาเรื่องการแปล ครูบางคนพูดประโยคหนึ่งแปลประโยคหนึ่ง ทำให้นักเรียนสร้างนิสัยในทางที่ไม่ถูก อันจะเป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป
5. ปัญหาเรื่องการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของครู ครูประจำการมักสอนหลายชั่วโมง ไม่มีเวลา

ไปนั่งอ่านตำราและไม่ค่อยมีโอกาสเข้ารับการศึกษายอบรมเพิ่มเติมนอกจากนี้ ยังมีปัญหาประจำตัวอีก คือ นิสัยรักการอ่าน ซึ่งมีอยู่น้อยมาก

6. ปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจนักเรียนในชั้นเรียนของคุณ นักเรียนแต่ละคนมักมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับภาษาไม่เท่ากัน ครูผู้สอนต้องหมั่นสังเกต และหาวิธีแก้ไข เพื่อช่วยให้นักเรียนในห้องมีโอกาสเรียนรู้ตามความสามารถของตน

ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน

1. ปัญหาเรื่องความสนใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนเบื่อ ไม่อยากเรียน เข้าเรียนอย่างซังกะตาย หรือไม่เข้าเรียนเลย เพราะไม่รู้จะเรียนภาษาอังกฤษไปทำไม

2. ปัญหาเรื่องพื้นความรู้ของนักเรียน ครูประสบปัญหาว่าพื้นความรู้ของนักเรียนในชั้นของคุณอ่อนเกินไปสำหรับที่จะเรียนในชั้นที่กำลังเรียนอยู่

3. ปัญหาเรื่องการไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเองของนักเรียน ปกตินักเรียนมักจะไม่นิยมซักถาม ยิ่งต้องมาเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่หวังยากที่จะให้นักเรียนกล้าแสดงออก เพราะนักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากครูไม่ได้ฝึกให้นักเรียนหัดถาม หัดตอบอย่างสม่ำเสมอ

ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1. ปัญหาเรื่องจำนวนนักเรียน นักเรียนห้องหนึ่งมีจำนวน 40 – 50 คน ซึ่งเป็นจำนวนมากเกินกว่าที่จะสอนภาษาให้ได้ผลดี อันเป็นปัญหาระดับชาติ แต่ครูสอนก็สามารถหาวิธีสอนมาแก้ไขได้

2. การเรียนในระดับชั้นต่างๆ ดำเนินไปไม่เท่ากัน ซึ่งมีนักเรียนหลายห้องแต่ละห้องดำเนินไปไม่เท่ากัน บางห้องเรียนไปอย่างเชื่องช้า บางห้องเรียนล้ำหน้าไปมาก ซึ่งจะเป็นปัญหาตอนปลายเทอม เพราะนักเรียนต้องสอบข้อสอบเดียวกันสำหรับชั้นที่เก่งครูต้องสอนเร็วตามควรและเพิ่มเนื้อหาให้กว้างขึ้น แต่สำหรับชั้นที่อ่อนต้องพยายามสอนให้ครบหลักสูตร โดยต้องหาเครื่องช่วย เช่น อุปกรณ์ และต้องมีการทดสอบความรู้ ถ้านักเรียนไม่เข้าใจต้องสอนซ้ำ อย่าข้ามไปสอนเรื่องอื่นที่จะทำให้ความรู้ของนักเรียนไม่ติดต่อกัน

3. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องสอน ครูต้องสอนเรื่องต่างๆ ในหนังสือแบบเรียนที่กำหนดไว้ให้จบในแต่ละปี จึงมักมีปัญหาในห้องที่มีนักเรียนที่เรียนอ่อนคละอยู่มากในการสอนครูต้องยึดนักเรียนที่เรียนปานกลางเป็นสำคัญ

ปัญหาเรื่องวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ปัญหาเรื่องนี้มีความสำคัญมากประการหนึ่ง ถ้าครูไม่เข้าใจจุดประสงค์ก็จะสอนไปอย่างไม่มีจุดหมายปลายทาง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษบางคนไม่เคยเห็นหนังสือหลักสูตรเลย โดยหลักการแล้ว ตัว

หลักสูตรจะเป็นแม่บทในการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับระเบียบการสอน และจะต้องสอดคล้องกับการประเมินผลการเรียน

2. ปัญหาด้านสื่อการสอน

สุวรรณี เต็งอำนาจ (2513 : 194) ได้สรุปปัญหาเกี่ยวกับการอุปกรณ์ไว้ว่าปัญหาด้านอุปกรณ์การสอนที่ครูประสบมากที่สุดคือ โรงเรียนส่วนมากไม่มีอุปกรณ์การสอน และสถานที่ไม่อำนวยให้ใช้อุปกรณ์การสอน นอกจากนั้นยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาอย่างเพียงพอ

อุทัย ภิรมย์รัตน์ (2511 : 19 – 20) ได้สรุปปัญหาด้านอุปกรณ์การสอนไว้ดังนี้คือ ในการจัดทำอุปกรณ์การสอนนั้น ครูประสบปัญหาที่ว่า ไม่มีทุนเพียงพอที่จะจัดทำอุปกรณ์การสอน และไม่มีเวลาพอที่จะจัดทำอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้เอง สิ่งที่เป็นปัญหามากก็คือ ด้านงบประมาณของโรงเรียน

วิรัตน์ ไวยกุล (2513 : 97) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การสอนไว้ดังนี้ สำหรับปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนพบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์การสอนพอสมควรตามที่หาได้ และปัญหาที่ครูประสบมากที่สุดก็คือ โรงเรียนมีอุปกรณ์ไม่พอ และครูส่วนใหญ่ต้องจ่ายเงินเพื่อซื้ออุปกรณ์การสอนเอง ครูบางคนตอบว่า โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์การสอนเลย วัสดุที่จะใช้ทำอุปกรณ์ไม่มี และครูไม่มีเวลาจัดหา และจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับเครื่องบินที่กลิ้งเสียงนั้น ซึ่งนับว่าเป็นอุปกรณ์ที่มีประโยชน์ต่อการสอนภาษาอังกฤษมาก ครูร้อยละ 13.97 ที่ตอบว่ามีใช้สอนในโรงเรียน

วิเชียร เทียมเมือง (2521 : 151) ได้วิจัยเรื่องปัญหาและความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 พบว่าครูส่วนมากไม่สามารถจัดทำอุปกรณ์การสอนได้ เพราะไม่มีเวลาทำบ้าง ไม่ทราบจะทำอย่างไรบ้าง หรือไม่มีฝีมือในการวาดเขียน

ชลลดา แสงวัฒน์ (2524 : 74) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การสอนไว้ดังนี้ ครูไม่มีที่จะจัดทำอุปกรณ์การสอน เพราะมีชั่วโมงสอนมาก ครูต้องออกค่าใช้จ่ายในการทำอุปกรณ์เอง เนื่องจากวัสดุในการทำอุปกรณ์โรงเรียนมีให้ไม่เพียงพอ ครูให้ข้อคิดเห็นว่า ต้องการให้มีเทปเพลง ประกอบบทเรียน และต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแนะนำ วิธีทำอุปกรณ์อย่างทั่วถึง หรือทำอุปกรณ์จำหน่ายในราคาถูก โรงเรียนควรให้ความสะดวกในเรื่องวัสดุสำหรับทำอุปกรณ์ให้มากขึ้นกว่าเดิม

สุนทรเทียร แก่นมณี (2524 : 101) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การสอนไว้ว่า ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนที่ครูพบมากที่สุด คือ ครูไม่มีเวลาทำไม่มีฝีมือในการวาดเขียน หรือประดิษฐ์ และไม่มีงบประมาณในการจัดทำและจัดหาสื่อการสอน

ธีรพงษ์ แก่นอินทร์ (2525 : 83) ได้วิจัยเรื่องปัญหาและความต้องการเพื่อปรับปรุงการสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาพบว่า สิ่งที่เป็นปัญหาอย่างมากเกี่ยวกับด้านอุปกรณ์การสอนนั้นคือ การไม่รับงบประมาณอย่างเพียงพอในการจัดหาและจัดทำอุปกรณ์การสอน สำหรับ

อุปกรณ์ที่ขาดแคลนมากก็คือ เทปบันทึกเสียง ส่วนการใช้วิทยุโรงเรียนเป็นอุปกรณ์การสอนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

3. การศึกษาปัญหา และความต้องการ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สาคร คมฉันท (2540 : 111) ได้สรุปผลการวิจัยไว้ดังนี้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา ครูผู้สอนต้องการเอกสารเสริม ความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในทุกด้าน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยภายในประเทศ

อารยา ต้นสวัสดิ์ และจิรพันธ์ โกมลภิติสกุล (2531) ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของหลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยละเอียดในแง่ วัตถุประสงค์ เนื้อหา และเวลาที่กำหนดในหลักสูตรและศึกษาทัศนคติของบัณฑิตต่อโครงสร้างและขอบข่ายของหลักสูตร และปัญหาการเรียนการสอน ณ ภาควิชาภาษาต่างประเทศคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งพบว่าบัณฑิตมีความเห็นว่าหลักสูตร (เดิม) บรรลุวัตถุประสงค์ด้านต่างๆในระดับปานกลาง และควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาเอกให้เข้มข้นขึ้น และให้นักศึกษามีโอกาสฝึกทักษะด้านต่างๆ มีการฝึกปฏิบัติมากขึ้นและมีโอกาสในการฝึกในสถานการณ์จริง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ความรู้ของบัณฑิต

เลิศพร ภาระสกุล (2527) ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ สัมฤทธิ์ผลของการเรียนภาษาอังกฤษ และความต้องการของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษามีความสามารถทางการฟังและการพูดค่อนข้างอ่อน ส่วนปัญหาการเขียนที่สำคัญมากที่สุดคือ มีความรู้เรื่องไวยากรณ์ไม่ดีพอ ไม่สามารถถ่ายทอดความคิดเป็นภาษาอังกฤษได้เนื่องจากไม่รู้คำศัพท์ ส่วนทางด้านความต้องการของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าทักษะที่นักศึกษาต้องการปรับปรุงมากที่สุดคือ การพูด (40 %) การฟัง (21%) การเขียน (14%) และการอ่าน (9%)

นาฎยา วิพุธศิริ (2525) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยครู เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี ในด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชาและตำราเรียน การเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในด้านต่างๆ โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งผลวิจัยพบว่า ไม่พบว่ามีปัญหาในระดับมาก มีเพียงระดับค่อนข้างมากคือ จำนวนชั่วโมงสอน จำนวนหน่วยกิต ปริมาณเนื้อหา เนื้อหาด้านไวยากรณ์ การฟัง และการพูด ปัญหา

ระดับกลางคือ เนื้อหาวิชาและตำราเรียน การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ส่วนสื่อการสอนนักศึกษาสามารถมองว่าเป็นปัญหาในระดับน้อยแต่อาจารย์มองว่ามีปัญหาในระดับกลาง

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกัปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีดังนี้

ธีโอดอร์ (Theodore . 1960 : 5) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษว่า สำหรับวิธีการสอนนั้นนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากจะต้องเป็นผู้มีความรู้ในตัวภาษาอย่างดีแล้ว ยังจะต้องเป็นผู้รู้เรื่องวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง แต่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา แม้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของเรานำวิธีการสอนแบบต่างๆมาใช้หลายวิธี แต่ก็ไม่ได้ผล เพราะครูไม่เข้าใจวิธีการเหล่านั้นดีพอ หรือเกิดความขัดข้องทางเทคนิค ทำให้ในที่สุดก็หันไปใช้วิธีแบบเก่าๆ ให้ผู้เรียนเลียนแบบการพูด การเขียน และการอ่านจากครู

ลาโด (Lado 1964 : 8 – 10) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้สอนภาษาไว้ว่า ครูสอนภาษาจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษา และได้รับการเตรียมตัวด้านวิชาชีพโดยทั่วไป นอกจากนี้ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศควรมีคุณสมบัติพิเศษ ดังนี้

1. มีความรู้ในภาษาที่สอนเป็นอย่างดี เพื่อจะได้เป็นแบบอย่างให้นักเรียนได้ลอกเลียนแบบได้อย่างถูกต้อง ทั้งในด้านการออกเสียงและโครงสร้าง
2. มีความรู้ทางภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะ โครงสร้าง และข้อเท็จจริงทางด้านภาษาแม่ของนักเรียน และภาษาต่างประเทศที่สอน
3. มีความรู้ในด้านเทคนิคการสอนเป็นอย่างดี
4. มีความรู้เกี่ยวกับใช้ห้องปฏิบัติงานทางด้านภาษาด้วย

พาร์กเกอร์ (Parker . 1967 : 53) ได้กล่าวถึงการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนว่า ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น การสอนให้มีสภาพการณ์ที่เป็นจริงเท่านั้น คือ ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เช่น ร้องเพลง การท่องบทกลอน การแสดงละคร เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะช่วยสร้างความมั่นใจในการเรียนภาษา และนอกจากนั้นในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมต่างๆ เช่น บทบาทสมมุติ หรือสถานการณ์จำลอง จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัฒนธรรมของผู้เรียน

แมคเกรเกอร์ (MC . Gregor . 1971 : 4 – 5) ได้กล่าวถึงปัญหาการสอนภาษาอังกฤษว่าสิ่งแรก ที่ควรสังเกตคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูที่ได้ผ่านการอบรมไม่เพียงพอ และมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษน้อย เด็กก็จะได้รับฟังภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้อง และเรียนรู้สิ่งผิดมาโดยตลอด

สมิท และคนอื่นๆ (Smith and others . 1976 : 15 – 20) ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกี่ยวกับการสอนอ่าน และเขียนของนักเรียนว่า การที่นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการอ่านและเขียนนั้นเป็นเพราะนักเรียนขาดพื้นฐานต่างๆ นอกจากนั้นเด็กยังขาดโอกาสในการเรียน อ่าน และเขียนอย่างเสรี เด็กไม่มีโอกาสอ่านออกเสียงอย่างเพียงพอ ไม่สามารถแสดงความสามารถของตนในชั้นเรียนอย่างอิสระ และที่สำคัญคือ ระบบภายในห้องเรียน เป็นต้นว่า ระบบการเรียนไม่ดี ไม่มีประสิทธิภาพ อุปกรณ์การสอนไม่ดี ขาดการให้ข้อมูลย้อนกลับหรือการประเมินผล และขาดการส่งเสริมให้แก่นักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัญหาและอุปสรรคการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว นี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างมา 181 คน

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1	1	40 คน
2. นักศึกษาชั้นปีที่ 2	2	57 คน
3. นักศึกษาชั้นปีที่ 3	3	40 คน
4. นักศึกษาชั้นปีที่ 4	4	44 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ความสนใจในการเรียนของนักศึกษา
2. ความสามารถด้านภาษา
3. วิธีการเรียน
4. วิธีการสอน

ตัวแปรตาม

ผลการเรียนภาษาอังกฤษ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสำรวจข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่แล้วในสภาพความเป็นจริง ดำเนินการสร้างเครื่องรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้างต้น โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) จากนักศึกษาวิชาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 – 4 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้แบ่งแบบสอบถาม ออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้กรอกแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าเอกสารทางวิชาการ ทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. การทดสอบเครื่องมือ

ในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อนำไปสัมภาษณ์ในครั้งนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ทำร่างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. นำร่างแบบสอบถามมาเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา

และปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับวิจัยต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 – 4 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง 182 คน มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้มาจำแนกเป็นหมวดหมู่และทำการแจกแจง
2. นำผลการแจกแจงเข้าตาราง เพื่อเตรียมวิเคราะห์
3. วิเคราะห์ข้อมูลตาราง

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติและอักษรย่อดังนี้

4.1 ค่าสถิติพื้นฐานประกอบด้วย

4.1.1 การวัดระดับความคิดเห็น (X) ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นตัวอย่างสำหรับโครงการวิจัยนี้มีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ระดับ 5 ดีมาก

ระดับ 4 ดี

ระดับ 3 ปานกลาง

ระดับ 2 พอใช้

ระดับ 1 ต้องปรับปรุง

4.1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

$$\text{ใช้อัตราร้อยละ} = \frac{n \times 100}{N}$$

n - ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

N - ประชากรทั้งหมด

4.1.3 สูตรค่าเฉลี่ย/มัธยิมเลขคณิต (Arithmetic mean หรือ X)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

\bar{X} = คะแนนเฉลี่ยหรือค่าเฉลี่ย

X = ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

n = นักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นตัวอย่างสำหรับโครงการวิจัยนี้

f = จำนวนความถี่ของแต่ละค่าตัวเลขหรือคะแนน

fx = ผลคูณระหว่างค่าตัวเลขหรือคะแนนกับความถี่ของค่าตัวเลขหรือคะแนน

$\sum fx$ = ค่า fx ทั้งหมดรวมกัน

R = อันดับของค่าเฉลี่ย
 เกณฑ์การจัดระดับค่าเฉลี่ย เกณฑ์การจัดระดับค่าเฉลี่ยผู้วิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้

4.01 -- 5.00	ดีมาก
3.01 -- 4.00	ดี
2.01 -- 3.00	ปานกลาง
1.01 -- 2.00	พอใช้
0.01 -- 1.00	ต้องปรับปรุง

4.1.4 สูตรส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)

$$S.D. = \frac{\sum f(x - \bar{X})}{n}$$

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้กรอกแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2 รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของผู้กรอกแบบสอบถาม
ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	ความถี่สะสม
ชาย	33	17.8	17.8
หญิง	148	82.2	100.0
รวม	181	100.0	

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 82.2 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8

ตารางที่ 2 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน	ร้อยละ	ความถี่สะสม
ต่ำกว่า 19 ปี	19	10.6	10.6
19 ปี	55	30.6	41.2
20 ปี	38	21.1	62.3
21 ปี	35	19.4	81.7
22 ปี	31	17.2	98.9
มากกว่า 22 ปี	3	1.1	100.0
รวม	181	100.0	

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19 ปี มาเป็นอันดับ 1 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 อันดับ 2 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 อันดับ 3 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 21 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนน้อยที่สุด อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 22 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตารางที่ 3 ชั้นปีของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ	ความถี่สะสม
ปี 1	40	22.1	22.1
ปี 2	57	31.4	53.5
ปี 3	40	22.1	74.6
ปี 4	44	26.4	100.0
รวม	181	100.0	

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในชั้นปีที่ 2 ซึ่งมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 31.4 อันดับ 2 อยู่ในชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 26.4 อันดับ 3 อยู่ในชั้นปีที่ 1 และปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 22.1

ตารางที่ 4 รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายได้	จำนวน	ร้อยละ	ความถี่สะสม
ต่ำกว่า 1000 บาท	57	31.7	31.7
1001 – 2000 บาท	64	35.6	67.3
2001 – 3000 บาท	33	18.3	85.6
3001 – 4000 บาท	12	6.7	92.3
4001 – 5000 บาท	10	5.6	98.9
มากกว่า 5000 บาท	5	2.7	100.0
รวม	181	100.0	

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ในช่วง 1001 - 2000 บาท มาเป็นอันดับ 1 จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 อันดับ 2 รายได้ ในช่วงต่ำกว่า 1000 บาท จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 อันดับ 3 รายได้ในช่วง 2001 – 3000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนน้อยที่สุดมีรายได้ในช่วงมากกว่า 5000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตารางที่ 5 ภูมิสำเนาของผู้ตอบแบบสอบถาม

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ	ความถี่สะสม
มหาสารคาม	68	37.8	37.8
ขอนแก่น	15	8.3	46.1
กาฬสินธุ์	50	27.8	73.9
ร้อยเอ็ด	28	15.6	89.5
อื่นๆ	20	11.0	100.0
รวม	181	100.0	

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ภูมิสำเนาอาศัยอยู่ที่จังหวัดมหาสารคาม มาเป็นอันดับ 1 จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 อันดับ 2 กาฬสินธุ์ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 อันดับ 3 จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 จำนวน 19 คน คิดเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนน้อยที่สุดมีภูมิสำเนาอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

ตารางที่ 6 ที่พักของผู้ตอบแบบสอบถาม

ที่พัก	จำนวน	ร้อยละ	ความถี่สะสม
หอพักในสถาบัน	15	8.3	8.3
หอพักนอกสถาบัน	116	64.4	72.7
บ้าน	45	25.0	97.7
อื่นๆ	5	2.7	100.0
รวม	181	100.0	

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะพักอยู่นอกสถาบัน เป็นอันดับ 1 จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4 อันดับ 2 พักอยู่บ้าน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 อันดับ 3 พักอยู่หอพักในสถาบัน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และอันดับ 4 พักอยู่ที่อื่นๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ส่วนที่ 2 รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตารางที่ 7

ความคิดเห็น	1	fx	2	fx	3	fx	4	fx	5	fx	\bar{x}	S.D	ความหมาย
1. มีความรู้สึกรังเกียจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4	4	9	18	54	162	70	280	43	215	3.77	.944	ดีมาก
2. คุณคิดว่าทักษะการเรียนภาษาอังกฤษของคุณเป็นอย่างไร	7	7	40	80	144	342	10	40	9	45	2.85	.801	ปานกลาง
3. คุณชอบที่จะเขียนทุกอย่างที่ครูพูดหรืออธิบายเสมอ	3	3	39	78	60	180	53	212	25	125	3.32	1.017	ปานกลาง
4. คุณชอบที่จะให้ครูอธิบายทุกสิ่งทุกอย่างให้ฟัง	3	3	15	30	53	159	56	224	53	265	3.77	1.051	ดีมาก
5. คุณชอบท่องศัพท์ภาษาอังกฤษ	14	14	44	88	98	294	19	76	5	25	2.76	.863	ปานกลาง
6. คุณชอบเรียนภาษาอังกฤษแบบท่องจำ	13	13	43	86	81	243	36	144	7	35	2.89	.937	ปานกลาง
7. คุณชอบวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแบบใช้แถบบันทึกเสียง	25	25	51	102	75	255	15	60	14	73	2.68	1.080	ปานกลาง
8. คุณชอบดูข่าว ดูหนัง ที่บรรยายเป็นภาษาอังกฤษ	15	15	38	76	73	219	28	112	26	130	3.07	1.144	ปานกลาง
9. คุณชอบอ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร ภาษาอังกฤษ	18	18	62	124	70	210	13	52	17	85	2.72	1.073	ปานกลาง
10. คุณชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษ	5	5	16	32	54	162	62	248	43	215	3.68	1.033	ดีมาก
11. คุณชอบการ Present ผลงานเป็นภาษาอังกฤษ	10	10	33	66	83	249	40	160	14	70	3.08	.997	ปานกลาง
12. คุณชอบการฝึกฝนภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติที่พบเห็น	16	16	35	70	72	216	24	96	33	165	3.13	1.198	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่ารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถามจาก 200 คน
เห็นว่า

อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

1. รู้สึกอย่างไรต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
2. คุณชอบที่จะให้ครูอธิบายทุกอย่างให้ฟัง
3. คุณชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษ

อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

1. คุณคิดว่าทักษะการเรียนภาษาอังกฤษของคุณเป็นอย่างไร
2. คุณชอบที่จะเขียนทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูอธิบายลงสมุด
3. คุณชอบที่จะท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
4. คุณชอบเรียนภาษาอังกฤษแบบท่องจำ
5. คุณชอบเรียนภาษาอังกฤษแบบใช้แถบบันทึกเสียง
6. คุณชอบดูข่าว คุนั้ที่บรรยายเป็นภาษาอังกฤษ
7. คุณชอบอ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารภาษาอังกฤษ
8. คุณชอบการ Present ผลงานเป็นภาษาอังกฤษ
9. คุณชอบการฝึกฝนภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติที่พบเห็น

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. ปัญหาสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ

ปัญหาส่วนใหญ่ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวคือ ตัวนักศึกษาเองยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการพูด และการอ่าน เนื่องจากกลัวผิด รวมทั้งตัวนักศึกษายังขาดความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง ซึ่งตรงส่วนนี้ตัวนักศึกษามีความคิดว่า การเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงไม่ให้ความสำคัญต่อการเรียนวิชานี้

2. ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษแบบใด

นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งอาจจะมีกิจกรรมร่วมกันกับผู้สอนในชั้นเรียน รวมทั้งในการเรียนนักศึกษาต้องการให้มีสื่อช่วยในการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็น นิตยสาร หนังสือพิมพ์ การดูหนัง ฟังเพลงภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการเสริมทักษะด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการเรียนภาษาอังกฤษ

โดยส่วนมากแล้วนักศึกษาในโปรแกรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษ โดยตรงกับเจ้าของภาษา และอยากให้ทางโปรแกรมจัดหลักสูตรการเรียนเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษ อีกทั้งในการเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมที่ทำให้มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น กิจกรรม English Camp เพื่อทำให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาและกล้าที่จะแสดงออก กล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ประกอบด้วยสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์
2. วิธีการดำเนินการวิจัย
 - 2.1 ประชากร
 - 2.2 เครื่องมือวิจัย
 - 2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
3. สรุปผลการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
4. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเรียนอย่างไร

2. วิธีการดำเนินการวิจัย

2.1 ประชากร

กลุ่มประชากรในงานวิจัยนี้คือ นักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 1 – 4 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 181 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งหมด

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิดและปลายเปิด เพื่อใช้ในการสำรวจข้อมูลทั่วไป ความต้องการเกี่ยวกับการเรียน ปัญหาในการเรียนของนักศึกษาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป
2. ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ
3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการ การเก็บข้อมูลในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2547 ณ โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยการขอความร่วมมือจากนักศึกษาในแต่ละชั้นปีในการแจกและรวบรวมแบบสอบถาม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อวิเคราะห์ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามชนิดปลายเปิด โดยจัดตามกลุ่ม ตามแนวความคิดที่เหมือนกันและแจกแจงความถี่

6. สรุปผลงานวิจัย

จากผลงานวิจัยในบทที่ 4 สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 19 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มีรายได้อยู่ระหว่าง 1,001 – 2,000 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดมหาสารคาม และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะพักอยู่หอพักภายนอกสถาบัน

ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จำนวน 181 คน จะเห็นว่า นักศึกษามีความรู้สึกรู้สึกดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง ชอบที่จะให้ครูอธิบายเนื้อหาวิชาให้ฟังอย่างละเอียด และชอบที่จะฟังเพลงภาษาอังกฤษ

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในบทที่ 4 นักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากที่สุด เนื่องจากเพศหญิงมีความสนใจเรียนในโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย จึงทำให้จำนวนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี มีรายได้อยู่ในระดับ 1,001 - 2,000 บาท พักอยู่ที่หอพักภายนอกสถาบัน และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดมหาสารคาม

จากตารางที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง ชอบที่จะให้ครูผู้สอนอธิบายเนื้อหาวิชาให้ฟังอย่างละเอียด และชอบที่จะฟังเพลงภาษาอังกฤษ แต่ปรากฏว่าในความเป็นจริงแล้วนักศึกษาไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร เนื่องจากว่า

1. ทางโปรแกรมจัดให้มีหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเฉพาะในชั้นปีที่ 1 และ 2 ส่วนในชั้นปีที่ 3 และ 4 ไม่ค่อยเน้น จึงส่งผลให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษไม่ต่อเนื่อง และใช้ภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร
2. นักศึกษาพยายามทำความเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนเฉพาะในห้องเรียน ส่วนนอกห้องเรียนนั้นนักศึกษาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังไม่โอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง จึงทำให้นักศึกษาไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษ ส่งผลให้การใช้ภาษาของนักศึกษาไม่มีประสิทธิภาพ
3. เนื่องจากทางมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามยังขาดแคลนบุคลากรทางภาษาที่เป็นเจ้าของภาษา ทำให้นักศึกษาไม่ได้สำเนียงภาษาและหลักไวยากรณ์ที่เป็นต้นแบบอย่างแท้จริงจากเจ้าของภาษา
4. ตัวนักศึกษาเองยังขาดพื้นฐานทางภาษา จึงส่งผลให้นักศึกษาไม่มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม รวมทั้งตัวนักศึกษาเองยังขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออก ในการสนทนาพูดคุยจึงมีผลอย่างมากที่นักศึกษาไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร

ปัญหาการเรียนของนักศึกษา

ในด้านปัญหาการเรียนของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ส่วนมากอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสามารถสรุปปัญหาในระดับต้น ๆ ของนักศึกษาได้ดังนี้

ปัญหาการเรียนสูงสุด 3 ลำดับแรกของนักศึกษา คือ มีความรู้คำศัพท์น้อย พูดผิดไวยากรณ์ ไม่กล้าพูดเพราะกลัวพูดผิดและออกเสียงผิด การพูดที่ต้องแปลจากประโยคภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

ความต้องการ

1. นักศึกษาต้องการเรียนแบบทั้งเรียนในห้องเรียน ได้ฝึกใช้ภาษาในห้องเรียนและเข้าห้องปฏิบัติการและเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนในห้องเรียนนี้นักศึกษาต้องการเรียนโดยมีส่วนร่วมกับผู้สอน มีการใช้สื่อการเรียนที่ทำให้นักศึกษากระตือรือร้นในการเรียน ภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนควรเป็นภาษาอังกฤษส่วนมากและใช้ภาษาไทยเล็กน้อย และนักศึกษาต้องการให้อาจารย์ผู้สอนแก้การพูดผิดของนักศึกษาในห้องเรียน

2. ทักษะทางภาษาที่นักศึกษาต้องการพัฒนาใน 2 ลำดับแรก คือ การพูดและการฟัง

3. ลักษณะที่สำคัญของอาจารย์ที่นักศึกษามองว่ามีส่วนทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและช่วยพัฒนาทักษะของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี 5 ลำดับแรก คือ สอนสนุก มีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่ายและน่าสนใจ ออกเสียงภาษาอังกฤษถูกต้องชัดเจน พูดภาษาอังกฤษเก่งและคล่อง ใจดี อารมณ์ดีและใจเย็น

4. ในด้านข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาต้องการให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษานอกห้องเรียนยิ่งขึ้น เช่น การจัดทัศนศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ เนื้อหาการเรียนที่ทันสมัย หลากหลายสาขาเพื่อการเพิ่มพูนคำศัพท์ในด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น และได้เรียนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง ๆ มีโอกาสได้สนทนากับเจ้าของภาษาในสถานการณ์จริงมากยิ่งขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้นักศึกษายังต้องการเรียนกับอาจารย์ผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษามากขึ้น และควรเป็นเจ้าของภาษาที่มีความรู้ด้านการสอนภาษาอังกฤษ หรือเป็นอาจารย์คนไทยที่มีสำเนียงการพูดเหมือนเจ้าของภาษาหรือใกล้เคียงมากที่สุดและมีความรู้ความสามารถและมีประสิทธิภาพในการสอนวิชานั้น ๆ ที่อาจารย์รับผิดชอบ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาของนักศึกษาอย่างสูงสุด

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรศึกษารูปแบบการใช้ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 เพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้น
2. ควรเพิ่มการสัมภาษณ์นักศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

8.2 ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัย

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางภาษาของนักศึกษาโดยการวิเคราะห์จากพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
2. ควรศึกษาถึงความต้องการในด้านรูปแบบการเรียนการสอนของนักศึกษา
3. ควรศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ในด้านความสามารถของนักศึกษาและปัญหาการเรียนของนักศึกษาเพื่อสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบในการพัฒนาการเรียนการสอนมากขึ้น
4. ควรศึกษาทัศนคติของนักศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
5. ควรศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสาขาการเรียน เพื่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). การวิเคราะห์ : สถิติการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2534). การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐาน คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นาฏยา วิบุรชศิริ. (2525). ปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีใน
วิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2532). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่มที่ 1 – 2. มหาสารคาม :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. (2540). การพัฒนากลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ.
ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- . การใช้กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนด้วยตัวเองเพื่อพัฒนา
ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ. ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อังคณา ศิศรี. (2545). ปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชา
เอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยขอนแก่น. ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษย
ศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวพรทิwa มาวัว

เกิด 27 ตุลาคม 2525

อายุ 22 ปี

ภูมิลำเนา 69 ม.8 ต.สาวะถี อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000

การศึกษา

ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านสาวะถี

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาวะถีพิทยาสรรพ์

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาวะถีพิทยาสรรพ์

ปัจจุบัน กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4

โปรแกรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวพัชรียา เวียงวะลัย
เกิด 2 มีนาคม 2526
อายุ 21 ปี
ภูมิลำเนา 418 ม.3 ถนนขอนแก่น – ขางตลาด อ.เขียงยืน จ.มหาสารคาม 44160

การศึกษา

ระดับประถมศึกษา	โรงเรียนเทศบาลบ้านโนนทัน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนกัลยาณวัตร
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนกัลยาณวัตร
ปัจจุบัน	กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวอุภาภรณ์ สีภา

เกิด 6 มิถุนายน 2525

อายุ 22 ปี

ภูมิลำเนา 278 ม.3 ต.ห้วยเม็ก อ.ห้วยเม็ก จ.กาฬสินธุ์ 46170

การศึกษา

ระดับประถมศึกษา โรงเรียนหน่อคำประชานุเคราะห์

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนห้วยเม็กวิทยาคม

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนห้วยเม็กวิทยาคม

ปัจจุบัน กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4

โปรแกรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวรัชสิริ ยุทธรงค์

เกิด 15 สิงหาคม 2525

อายุ 22 ปี

ภูมิลำเนา 299/1 ถนนโสมพะมิตร อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ 46000

การศึกษา

ระดับประถมศึกษา โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสัย

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอนุคุณนารี

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอนุคุณนารี

ปัจจุบัน กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4

โปรแกรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายวินัย สีพรมอ่อน

เกิด 17 พฤษภาคม 2525

อายุ 22 ปี

ภูมิลำเนา 38 ม.14 ต.คอนเงิน อ.เชียงยืน จ.มหาสารคาม 44160

การศึกษา

ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านคำ

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชื่นชมพิทยาคาร

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเชียงยืนพิทยาคม

ปัจจุบัน กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4

โปรแกรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม